

גאולה בתורה

בראשית

(בראשית א, ב)

והארץ היתה תהו ובוהו ורוח אלהים מרוצפת על פני המים:

עיני וליבי שם

ואור ישראל יהיה אז לאור עולם

ותורת ה' בפייהם

רומז לנו כי על בני ישראל הקדושים ללכת בתורתו של הקב"ה לא להשאר בחושך עם הגויים.
ואור ישראל יהיה אז לאור עולם ועיני וליבי שם.

(בראשית א, ה)

ויקרא אלהים | לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

וישראל והזמנים

לרמוז על הענין שבני ישראל מתחילים למנות את היום והזמנים מהערב, והגויים מתחילים למנות את היום מהבוקר.

ועוד רוצה לרמוז רוצה לומר 'ערב' – היינו צרות ויסורין, אבל בסוף יהיה להם 'בוקר' – הצלחה
בימות המשיח. ואילו הגויים תחילתם 'בוקר' – היינו עכשיו מצליחים, אך בסוף יהיה להם 'ערב'.

(בראשית כז, יג)

והנה יהיה נצב עליו ויאמר אני יהיה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
אשר אתה שוכן עליה לך אתננה ולוהקה:

כולנו בני בניו של אברהם אבינו

ובא לרמוז כי ארץ ישראל שייכת לבניו של אברהם אבינו. ולזה תבין מדוע כל אומות העולם
המנסים לכבוש את ארץ ישראל ולשכון בה, לא מצליחים ובורחים ממנה מהר. כיון שהארץ הזאת
מובטחת רק לבניו של אברהם אבינו, והיא נאמנת להם.

(ויצא כז, יג)

ויאמר שלום לכם אל-תייראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתותיכם כספכם בא אלי ויצא אלהם את-שמעון:

תורת ה' יסוד הזויים

תורה זו דרך הזויים

התורה זו הדרך לכו בה

לומר לך דהתורה זו הדרך שילכו בה

וטובה היא מזהב וכסף

לומר לך שהקב"ה נתן לבני ישראל מטמון גדול, היא התורה הקדושה, לחקת עולם, תורת ה' היא יסוד החיים, ועל בני ישראל ללכת בדרכה כי טובה היא מזהב וכסף ככתוב בתהילים "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף"

(ויזוי מט', א)

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאֶגְדָּה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַזְרוֹת הַיָּמִים:

עבדת האל

כי אין עוד מלבדו

ללמדנו שיעקב ביקש מבניו שיעבדו את ה' אלהים וילכו בדרכיו וידעו כי אין עוד מלבדו

(ויזוי מט', ב)

הַקְּבָצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם:

אלו הרמזים שנתן יעקב לבניו נבאומרו אשר יקרא אתכם באחרית הימים

הוציאנו ה' ממצרים

דע"ך עד"ש באז"ב

במעמד הר סיני

לוזות הברית

במוון ומוזיה במדבר

המלך הטוב והמטיב ושבו בנים לגבולם

הכוונה ברמזים אלו לומר שיעקב אבינו אמר לבניו שילכו בדרכו ובתורתו של הקב"ה, אזי יזכו שהקב"ה ישמרם ויטיב להם. ועל זה נאמר בתהילים "ויוציא עמו בששון ברנה את בחיריו". ויתן להם ארצות גויים ועמל לאומים ירשו, בעבור ישמרו חוקיו ותורתיו ינצרו הללויה.

(ויזוי ג, כה)

וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלֵתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי מִצִּיפֵי מִצְרָיִם:

וזה יום קדוש

אדם קדוש

לגאולה השלמה

שהרי יוסף היה אדם קדוש, ודבר זה יביא לגאולה שלמה

שמוות

(שמוות ג, ה)

וַיֹּאמֶר אֶל-תְּקַרְבַּת הַלֵּם שְׁלִי-זַעֲלִיךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתֶּה עֹמֵד עָלָיו אֶדְמֵת-קִדְשֵׁי הוּא:

גלוי האלהי

מעון קדשך

משכן בית האלהים

כי הוא קים ושמו קים וכסאו נכון

(שמוות ג, ו)

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסְתַּר מִפְּנֵי פָנָיו כִּי יֵרָא מִהַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים:

ה' אֲזוּד וְשֵׁמוֹ אֲזוּד מִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים

ה' אֲזוּד וְשֵׁמוֹ אֲזוּד מֶלֶךְ זֹזִי הָעוֹלָמִים

(שְׁמוֹת ג', יב)

וַיֹּאמֶר כִּי־אֱהִיָּה עִמָּךְ וְהִלַּךְ הָאֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלֹחַתְיָךְ בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרָיִם
תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה:

אֱהִיָּה

הוא שם השם, זה האות שנתן הקב"ה למשה. כי אהיה משמעותו אהיה עמך עתה וגם בעתיד

(שְׁמוֹת ג', כ)

וְשְׁלֹחַתִּי אֶת־יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת־מִצְרָיִם בְּכֹל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאֲזוּרֵי־כֶן
יִשְׁלַח אֶתְכֶם:

בֵּיד זֹזָקָה וּבְזֹרֹעַ זְטוּיָה

זְאוּלָה שְׁלֹמָה וּמַהִירָה

(וֵאֵרָא ו', ז)

וְלִקְחוּתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים וַיִּדְעֻתְכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּנּוֹת סְבִלּוֹת מִצְרָיִם:

ה' אֱלֹהִים, דַּצ"ךְ עַד"שׁ בַּאז"ב

דָם - זֹזִי ה'

צְפַרְדֵּעַ - אֵתְהָ הוּא ה'

כְּנִים - וְהוּא הִיָּה וְהוּא הוּה וְהוּא יְהִיָּה

עֲרוֹב - וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֱדַנִּי ה'

דָּבָר - יָד ה' כִּי זֹזָקָה הִיא

שזיין - בשם ה'

ברד - זה כוז עליון

ארבה - ה' האל הנאמן

זושך - גאל ה' עבדי יעקב

בכורות - קץ הגלות

הרוזמן ימלוך עלינו לעולם ועד

ירעם הים ומלאו

אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

(בא יב, יד)

והיה היום הזה לכם לזכרון וזאתם אתו זוג ליהוה להרתיכם זקת עולם תזוגהו:

כהלכות פסח

הכבוד לה' אלהי ישראל

לרמוז לנו בקיום הלכות פסח אנו נותנים כבוד לה' שזוכרים את הנפלאות והניסים שעשה לנו, ועל כן נקיים מצוה זו לדורות עולם, ונשבח אותו לעולם ועד

זהללך ונאמר כי פדה ה' את זרע יעקב ויגאלו מיד זוזק ממנו

(בשלח יג, יז)

ויהי בשלח פרעה אתהעם וכלאנזום אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
כי | אמר אלהים פן ינזום העם בראתם מלזומה וישבו מצרימה:

לשבח

בשלח אותיות לשבח

גלכה באור ה'

כל זה בא ללמדנו לשבח את הקב"ה על הניסים והנפלאות. שעשה לעמו ישראל בהוציאנו ממצרים מעבדות לחרות. ותפילתנו שנראה עוד ניסים ונפלאות, כנאמר "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"

(בשלוש יג, יז)

וַיִּסַּב אֱלֹהִים | אֶת־הָעַם תָּרַף הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וְזַמְשִׁים עָלוּ בְּגֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרָיִם:

ה' יודיר בלכם אהבת תורה

לרמוז כי תכלית יציאת מצרים היה להיא את ישראל למעמד הר סיני לקבל את התורה

ראו ישועת ה'

רוצה לומר דהנה הקב"ה בכוונה העביר את ישראל במדבר ולא בדרך הקצרה, והטעם הוא כדי להחדיר בתוכם אהבת התורה שהיא המגן שלנו מול האויב הרוחני והגשמי, ונזכור את הניסים והנפלאות שעשה לנו בהוציאנו אותנו ממצרים מעבדות לחרות, ותהיה התורה בלבנו לעולמי עולמים.

(בשלוש יד, טז)

וְאֵתָה הָרַם אֶת־מִטְּךָ וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הָיָם וּבָקַעְתָּהּ וַיָּבֵאוּ בְּגֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹף הָיָם
בִּיבְשָׁה:

נראה לרמוז על הנפלאות והישועות הרבים שעשה ה' לבני ישראל, כדי להגדיל שמו בעולם וידעו הכל כי ה' הוא האלהים

ולהציל ממות נפשם

ובפלא פלאים מביש

למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים אין עוד

ה' אחד ושמו אחד לעולמי עולמים

(בשלוש יד, יט)

וַיִּטַּע בְּלֶאֱף הָאֱלֹהִים הַהֲלֵךְ לְפָנָי בְּמוֹנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלַּךְ מֵאֲזוּרֵיהֶם וַיִּטַּע עֲמוּד הָעֵזָן
מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאֲזוּרֵיהֶם:

ויורש ה' מפניכם גוים גדולים ועצומים

הוא אלהינו הוא מלכנו

כי הוא הבורא והמנהיג

קוינו לו ויושיענו

יבוס צרינו

(בשלוז יד, כ)

ויבא בין | מונגה מצרים ובין מונגה ישראל ויהי הענן והזושר ניאר אתהלקלה
ולאקרב זה אלזה כלהלקלה:

וגאלתי אתכם בזרוע נטויה

כי הוא אלהינו

למושיעך בעת צרה

במלך ישראל וגואלו

ביד זזקה הוציאר ה' ממצרים

אנכי מגן לך

(בשלוז יד, כא)

ויט מננה אתידו עליהם ויולף יהוה | אתיהם ברזוז קדים ענה כלהלקלה וישם
אתיהם לזרבה ויפקעו הבנים:

ואראו מראות אלהים

התגלות דבר אלהים

עב

זֶס הָאֱלֹהִים גְּלוֹי זְכוּרֹן לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם

(בשלוז טו, א)

וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיָּבֹאוּ כָּל־עַדָּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶדְבַּר־סִינַי אֲשֶׁר בֵּין־אֵילָם וּבֵין סִינַי
בְּזִמְנֵהָ עָשָׂר יוֹם לְזֶדְשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתֵם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

לְצִוּוֹן עַל כָּל אוֹיְבֵינוּ

פְּדִית אוֹתִי

אֲנִי ה' הַמַּעֲלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם

ה' אֵל אֱמֶת

שִׁירַת הַיָּם כִּי הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים וְכִסְאוֹ זָכוּן

ולזה תיקנו חז"ל לומר כל יום את שירת הים באהבה, בשירות ותשבחות לקב"ה על הניסים והנפלאות שעשה לנו, וכן יעשה לנו במהרה בימינו.

(יתרו יט, יז)

וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לְקִרְאת הָאֱלֹהִים מִן־הַבְּמוֹנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בְּתוֹזְתֵיַת הַהָר:

כידוע שלא היה זמן של גילוי האלוהים כמו שהיה בזמן מעמד הר סיני, שאז נפתחו מראות שמים והופיע הקב"ה לעיני ישראל וראו את מלכותו הנוראה, ישתבח שמו לעד.

וַיִּתְּצֻבוּ בְּתוֹזְתֵיַת הַהָר

אֲנִי ה' מִמְּקוֹמִךְ מִלְכֵנוּ תוֹפִיעַ וְתַמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהַרָּה

הַמְּקוֹם הַקָּדוֹשׁ

הַר קָדְשִׁי

(יתרו כ, ג)

אִתְּעִשֶׂה לְךָ פֶּסֶל וְכִלְי־תְמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתְּנוֹת וְאֲשֶׁר
בְּמַיִם מִתְּנוֹת לְאָרֶץ:

בְּטוֹוֹ בַּה' עַדִּי עַד וְהִיא לְךָ לְאוֹר עוֹלָם

ולכן אין לך לחפש אלוה אחר ח"ו אלא להאמין בה' אמונה שלמה, כי הוא אמת ואין עוד זולתו

(תצוה כז, ד)

ואלה הבגדים אשר יעשו זושן ואפוד ומעיל וכתנת תשפץ מענפות ואבגט ועשו
בגדי-קדש לאהרן ואזיה ולבניו לכהנז-לי:

ויודעי דת ודין

לומר שעל ידי הבגדים הללו ניכרת חשיבותם של הכהנים יודעי דת ודין

אהבה יראה וכדבקות כבוד בית המקדש

ברכת כהנים שליחות מצוה

(ויקהל לה, א-ג)

א ויקהל משה את-כל-עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר-עשה
יהוה לעשות אתם:

ב עשית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל-העשה בו מלאכה יומת:

ג לא-תבערו אש בכל משבתים ביום השבת:

גילו בה כל אוהביה

בשמירת שבת כהלכתה

הנה עין ה' ליריאי

מרמז, שהקב"ה צוה על שמירת שבת לפני הציוי של בניית המשכן, לכן על בני ישראל לשמור את
השבת כהלכתה, וללכת בדרכי התורה, ונוכה שהקב"ה יבנה במהרה בימינו בית המקדש אמן.

(ויקהל לה, כב)

ויבאו האנשים עליהנשים כל | גדיב לב הביאו זוזו וזוזו וטבעת וכומז כל-כלי
זהב וכל-איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה:

התרומה לבגית משכן אהל הקודש

(פקודי ב, יז)

וַיְהִי בַזֹּדֶשׁ הַרְאֵשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאֶזְרָא לְזֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן:

מִקֹּדֶשׁ לַה' אֱלֹהֶיךָ

וְה' שׁוֹכֵן בְּאֶהֱל מוֹעֵד

וְה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם

אֲדַעֲנִי זֹזִי וְקִיָּם תַּמִּיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד

(פקודי ב, לז)

וַיִּקָּם אֶת־הַזֹּזֵר סָבִיב לְמִשְׁכַּן וְלִמְזֻבָּז וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַזֹּזֵר וַיְכַל מִשְׁהָ אֶת־הַמְּלָאכָה:

מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים

בֵּית הַמְּלָכּוֹת

זֶה מִקֹּדֶשׁנוּ

הִיא בֵּית זֹזֵינוּ

(פקודי ב, לז)

וַיִּקָּם אֶת־הַזֹּזֵר סָבִיב לְמִשְׁכַּן וְלִמְזֻבָּז וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַזֹּזֵר וַיְכַל מִשְׁהָ אֶת־הַמְּלָאכָה:

פְּעוּלוֹת ה' הָאֵל הַמִּיּוֹזֵד

לְהַעֲלוֹת לְצִיּוֹן

וַיִּקְרָא

(אמור כד, ב)

צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְוֹזוּ אֵלָיךָ שְׁמֹן־זֵית וְךָ כְּתִיב לְמֵאֹר לְהַעֲלֹת־נֵר תְּבַמִּיד:

בְּנֵר לְמֵאֹר מִנֹּרֶת הַזֹּהֵב

וזה אור יקר אור האין סוף

הבנורה הטהרה כי לא יכבה בלילה זרה

כמו שכתוב "מערב עד בוקר לפני ה' תמיד חוקת עולם לדורותיכם"

(בהר כה, ד)

ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר:

ה' ישלם להן שכר פעולתם

למנוחת אהבה ונרבה מנוחת אמת ואמונה

(בזווקתי כו, יג)

אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהלית להם עבדים ואשר
מטת עליכם ואולף אתכם קוממויות:

אנכי ה'

ונושע בה'

ואנחנו עם מרעיתו וצאן בידו

גאולה ותקומה

והנינו לכם מכל אויביכם מסביב

(בזווקתי כו, מה)

ווכרתני להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה:

וטוב ביד ה' כי כל איש מישראל הוא נצוץ מאברהם יצחק

ויעקב

במדבר

(במדבר א, ב)

שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפּוֹתֵיכֶם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתֶּם:

ועבדו ה' באותיות התורה הקדושה

דהנה ידוע כי האותיות שיש בתורה הם כנגד נשמות ישראל שהם שישים רבוא

ישראל – יש שישים רבוא אותיות לתורה

ללמדך שיש לכל אחד מבני ישראל אות בתורה, ובזכות ישראל שקבלו את התורה נעשה מעשה
בראשית

בראשית – בזכות שישים רבוא ישראל אתן תורה

וזה לך לאות

אומה זו קדושה

ואוהבי ה' ואת הוא ביני וביניכם לדורותיכם לדעת כי אני ה'
מקדשכם

(נשא ז, א)

ויהי ביום כלות מנשה להקים את־המשכן וימשוּוּ אתו ויקדש אתו ואת־כל־כליו
ואת־המזבֵּחַ ואת־כל־כליו וימשוּוּם ויקדש אתם:

לכבוד ולתפארת אלהים

(נשא ז, כט)

ולא־בזו השלמים בקר שנים אילם זומשה עתדים זומשה כבשים בני־שנה זומשה
זה קרבן אליאב בן־זכור:

ובדברי ה' אלהים זויים ומלך עולם

זוי בדביר קדשו
ודבר אלהינו יקום לעולם
דביר קודשך
דברי קודשך

(זוהר כ, יב)

ויאמר יהוה אל-מושה ואל-אהרן יען לא-האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל
לכן לא תביאו את-הקהל הזה אל-הארץ אשר-נתתי להם:

עומד בדברו
עם בזירה

דברים

(ואתוונן ג, כה)

אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן הנהר הטוב הזה
והלבנון:

וזה הר ה'

היינו ירושלים

דהלבנון הכוונה לבית המקדש שהוא מלבין את עוונות של ישראל

מזבוח ה' אלהיך
ההר הטוב הזה והלבנון
וזו ארץ ומלואה
מאור עולם

(ראה יב, כא)

כִּי־יִרְוֹק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְזֹר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹם שְׂמוֹ שָׁם וַיִּבְזֹתֶם מִבְּקָרְךָ
וּמִצִּאֲנָךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כִּפְּאֲשֶׁר צִוִּיתָךָ וְאֶכְלָתָ בְּשִׁעְרֶיךָ בְּכָל אֶתְנֵת זִפְשִׁיךָ:

עִיר אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הֵר קֹדְשׁוֹ

אֲדָנִי בִלְב לִיבָה שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם

בְּהִיכַל מֶלֶךְ בְּהַר הַמְּוֹרִיָּה

אֱלֹהִים

לומר לנו שהקב"ה בחר בלב ליבה של ירושלים בהר המוריה לשום שמו שם את בית במקדש

(ראה יב, כוז)

שִׁמּוֹר וְשִׁמְעוּת אֶת כְּלֵי־הַבְּרִיָּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה לְמַעַן יִיטַב לְךָ וּלְבָנֶיךָ
אֲזַרְיָה עַד־עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

לְמַעַן יִבְרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדְךָ

וַיִּרְבוּ יָמֶיךָ וַיִּוְסַפּוּ לְךָ שָׁנֹת זָוִים

אֲזַ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים

הַבֵּיט ה'

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים | בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כְּלֵי־זְכוּרָה אֶת־פְּנֵי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְזֹר
בְּזֶגַע הַמַּעֲשׂוֹת וּבְזֶגַע הַשְּׂבָעוֹת וּבְזֶגַע הַסְּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם:

עֲלִיָּה לְרַגְלֵךָ

מִשָּׁמַיִם הַבֵּיט ה'

דהנה אמרו חז"ל כאשר בני ישראל עולים לעליה לרגל אין להם מה לחשוש שמא הגוים יקחו את
רכושם ובינתם, כי ה' משגיח עליהם ושומר אותם. דהיינו ה' מביט משמים ושומר את ממונכם.

יִבְרַכְךָ ה' וַיִּשְׁמְרֶךָ

יְרוּשָׁלַיִם רוֹזַן אֱלֹהִים בְּהַר

כי את ה' אלהי השמים אני ירא

אדני ישיש עליך בשמוזה

(שופטים טז, כ)

צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּזְוֶיֶה וּיְרַשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:

וכל מצוה תהא זשוכה לפניך

וטוב לשמים וטוב לבריות

כדרך התורה

ויביאם אדני אל גבול קודשו הר זה קנתה ימינו

וילכו בני ישראל איש לנזולתו

יברך אתכם כאשר דבר לכם

(שופטים יז, טו)

שיום תשלים עליך מלך אשר יבזור יהוה אלהיך בו מקרב אזויה תשלים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אזויה הוא:

הראיתם אשר בזור בו ה' אלהים כי אין כמוהו בכל הארץ

מה' יוצא כל דבר מלכות בית דוד

כי בבוא יבוא הטוב הגואל משיוז בן דוד

(כי תצא כה, יט)

והיה בהגיון יהוה אלהיך | לך מכל-איביך מסביב בארץ אשר יהוה-אלהיך נתן
לך גזולה לרשתה תמוזה את-זכר עמלק מתנות השמים לא תשכז:

שהכה גוים ורבים והרג מלכים עצומים

ואזכר את בריתי

יהודים קומו לעבודת הבורא

כי עצת עמלק היא לקרר את האדם מעבודת ה' ולא יקום לתפילה בזמן, ועל ידי שאנו קמים השכם, אנו מתגברים על קליפת עמלק

אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא

כן תזכו לגאולה שלמה

היינו על ידי מחיית עמלק במעשינו הטובים נזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן

(כי תבוא כו, ב)

לקוונת מראשית | כל פרי הארמה אשר תביא מארצך אשר יהיה אלהיך נתן לך
ושמות בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהיה אלהיך לשכן שמו שם:

באזור ומיוזוד בלב לבת של ירושלים

אל הגדול בירושלים הקדש

בהיכל המלך בהר המוריה

הוא האל הגדול

ה' אלהינו בירושלים

ירושלים זה כסא כבוד

מזבזו אדני בירושלים

לומר לך שהקב"ה בחר בירושלים עיר הקודש לשכן שמו שם

(צבנים כט, יד)

כי את-אשר ישנו פה עמנו עמך היום לפני יהיה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
היום:

בזרע יעקב

ה' אלהיך

ולכבוד ה'

תורה

לומר לך כי הקב"ה ותורתו דבוקים בזרע יעקב לדורות עולם ולעולמי עולמים

הוא היה והוא הוה והוא יהיה
לא אעזב את עמי ישראל לעולם
בזכות אבותם הקדושים

(נצבים כט, כז)

הנְּסִיתָרַת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנְּגַלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת:

במצותי זוקותי ותורתי

ובך ה' אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על
פני האדמה

(ויכך לא, ז)

וַיִּקְרָא מִשָּׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל זָזַק וְאָמַן כִּי אַתָּה תָּבֹא
אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתֶם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְזוֹלְכָהּ
אוֹתָם:

כאשר נשבע לאבותיך

ושבו בני לגבולם, זולכם בארץ האבות

(ויכך לב, יא)

כְּנִשְׂרַ יַעִיר קָנָו עַל-גְּזוּלָיו יִרְזַף יִפְרֵשׁ כְּנָפָיו יִקְנֹזוּהוּ יִשְׁאַהוּ עַל-אֲבֹתָיו:

יהודים בני עליון

וה' אלהינו יהיה עמכם

וכי טוב ביד ה' בצל כנפיק נוסה